

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 5 2012 – ÅRGÅNG 26. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

MARIANNE MORTENSEN

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.
Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion: Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edwardsen.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.lbk.cc

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro
306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500
0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn
och adress.

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

- Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

- Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

- Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

- Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

- LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runt om i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

Ett ljus i mörkret

Hösten är den årstid då dagarna blir kortare och dygnets mörka timmar flera. Vi är vana vid att det är så och att det vänder igen lite senare. Vårt lands andliga mörker ökar däremot och det ser inte ut att vända. Tvärtom fortsätter det att breda ut sig. Inflytelserika medier och politiker är pådrivande och djävulen har många medhjälpare för sina syften. Mänskligt sett ser det inte särskilt ljust ut för att Guds Ord ska ha framgång. Men Gud vill att alla människor ska bli frälsta och få kunskap om sanningen.

Vår kära Lutherska Bekännelsekyrka verkar genom våra församlingars arbete envist, ivrigt och med glädje för att nå ut med en bekännelsetrogen och klar bibelundervisning, en sådan kunskap som genom Guds Helige Ande skänker tro och ger hopp om själars eviga frälsning. Vi vet att allt sker enligt Guds vilja och att allt är av nåd.

Jesus säger själv i Joh. 14:6: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig." I Joh. 3:16 kan vi läsa "att den som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv."

Med stor glädje och tacksamhet har vi i LBK kunnat samlas och verka ännu ett år. År 2012 närmar sig sitt slut. Vi är inne i adventstiden, en tid då vi tänder allt fler ljus och förbereder oss för julfirande, den stora högtid då vi firar vår Frälsares födelse. Vår Frälsare Jesus Kristus kom till oss för att frälsa oss från våra synder. Det är det största av allt. Det ger oss en ljus framtid och ett hopp för evigheten.

Herrens ängels budskap till herdarna utanför Betlehem var: "Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket. Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren" (Luk. 2:10–11).

Detta nummer av Bibel och Bekännelse är årets sista och om Gud vill planeras för en fortsättning även nästa år 2013. Vi är tacksamma för den uppskattning som många läsare gett uttryck för. Det är glädjande att våra medarbetares goda insatser uppskattas. Vi ger äran åt Gud som också har försett oss med aldrig sinande källor att ösa ur, nämligen sitt eget ord. Vi har under det år som snart är slut åter fått uppleva Guds hjälp och ledning. Vi har stor anledning att vara tacksamma. Om vi får ytterligare ett år så vet vi att vi kan lägga allt i Guds mäktiga händer.

Jag vill tacka alla trogna läsare för förböner och stöd under 2012. Ett varmt tack också till alla som arbetar med vår kyrkas tidning Bibel och Bekännelse. Jag önskar er alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt år 2013 i Jesu namn.

*Torsten Carlsson
Kyrkostyrelsens ordförande*

Guds frälsning är här

Läs Luk. 2:22-38

Under 1700-talet insåg munkarna i Sankt Bernhards kloster i schweizisk-italienska alperna att de behövde hjälp för att kunna utföra sitt uppdrag att rädda resande som fångats i snöskred. De kom på att de stora, kraftfulla djur som redan fanns i klostret var utmärkta räddningshundar tack vare sin styrka och sitt utmärkta luktsinne. Munkarna tränade hundarna att arbeta i grupp och leta efter överlevande i rasmassorna efter en lavin. När de hittat en nödställd grävde de fram honom, och sedan gick en ur flocken tillbaka till klostret för att hämta hjälp, medan en annan hund la sig tätt intill den nedkylda resenären för att värma honom. Att vara begravd under väldiga snömassor, känna att luften håller på att ta slut, och sedan – plötsligt - höra kraslet av stora tassar som gräver bort snön måste få den olycksdrabbade att jubla inom sig. Räddningen är här!

I Lukasevangeliets andra kapitel kan vi läsa om två nödställda som väntade på räddning. Simeon och Hanna hade förstått att de var nödställda. De var människor som vi, som inte kunde följa Gud lag och leva ett felfritt liv utan synd. Likt en människa begravd under tonvis med snö, var de fångade och hjälplösa. De var beroende av Guds hjälp och väl medvetna om detta. Simeon och Hanna var hjälplösa men inte utan hopp. De kände till Gamla testamentets profetior om en frälsare som skulle komma. De visste att Gud lovat att rädda dem undan döden. I vår text läser vi om när Gud kom till dem och hur de fick se Guds frälsning med sina egna ögon. Nu när julen närmar sig

ska vi påminna oss själva om att Guds frälsning är här – mitt ibland oss.

Simeon var inte profet eller överstepräst. Han verkar inte ha haft någon officiell ställning överhuvudtaget, men han var en rättfärdig och gudfruktig man som väntade på Israels tröst. I andra bibelställen ser vi att ordet 'rättfärdig' används för att beskriva en människas ställning inför Gud ("Abraham trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet", Rom 4:3;

1 Mos 15:6), och att det handlar om en tillräknad rättfärdighet som blir vår genom tron. Det handlar inte om att någon skulle vara utan synd. Simeon, precis som Abraham före honom, trodde på Guds löften om frälsning. Det var det som gjorde honom rättfärdig. I ett samhälle där de flesta verkade ha gett upp vad gäller löftet om Messias, och istället ägnade sig åt att försöka "förtjäna" frälsning genom att lyda allehanda religiösa regler, höll Simeon fast vid löftet.

Kanske kan du känna igen dig i Simeon. Du har

kanske, liksom jag, sedan barndomen lärt känna de Heliga Skrifterna och genom Guds nåd sett att Jesus är ditt enda hopp. Och trots det är det svårt att leva i en värld där så många struntar i evangeliets löfte och istället hänger sig åt någon religion skapad av människan – vare sig det är islam, judendom eller ateism och en dyrkan av människans intelligens. Förutom sin tro hade Simeon också fått en särskild uppenbarelse. Den helige Ande hade låtit honom veta att han skulle få se Messias (den Smorde) innan han dog.

Hanna är också en av dem som troget väntar på att den utvalde Frälsaren ska komma för att rädda människosläktet. Till skillnad från Simeon är Hanna en profetissa som vittnar offentligt om Gud i templet. Vi får veta att hon är änka och att hon vigtt sitt liv åt att prisas Gud i templet. Vi kan jämföra henne med evangelisten Filippus fyra döttrar som också profeterade (Apg 21). Kanske känner du igen dig i Hanna? Kanske är du en kristen vars hela liv kretsar kring tjänandet i församlingen.

Kanske har du inte särskilt mycket annat i livet som distraherar dig från din uppgift att prisas och tjäna Herren.

Dessa både troende reagerar på samma sätt när det lilla Jesusbarnet bärs fram i templet. Simeon och Hanna blir överlyckliga. Den Helige Ande leder Simeon till templet just denna dag, medan Hanna som vanligt hänger på låset. Båda förstår de, genom Andens ledning, vilket av alla små barn som är Guds son, skapare, återlösare och frälsare. Simeon och Hanna berättar denna dag, och säkert många dagar därefter, för alla som vill höra på, och säkert för många som inte alls vill lyssna, om Guds märkliga, underbara frälsningsplan.

Simeon börjar med att tacka Gud för att han nu kan dö i frid. Det kan tyckas oartigt att börja tala med en nybliven mamma om döden, men här sammanfattas den stora tröst som finns i julens budskap. Tack vare Jesus behöver du inte vara rädd för döden. Vi kan betrakta dödens förfärliga realitet utan ångest eller oro. Det är naturligt för oss människor att vara rädda – döden är ju vår värsta fiende. Om vi människor skulle ställas inför ett ultimatum: ”Du får bara behålla en enda fysisk sak du sätter värde på”, skulle de flesta av oss välja vår hälsa. Vår hälsa och vårt liv är vår käraste jordiska ägodel. Men Simeon håller det lilla Jesusbarnet i famnen och säger: Nu kan jag dö i frid.

Simeons lugn och trosvisshet beror på att han med egna ögon sett Guds frälsning, lös-

ningen på vårt problem med den hotande synden och döden. Frälsningen ligger och andas lugnt i Simeons armar. När vi håller ett spädbarn i famnen kan vi nog ofta förundras över Guds nåd och kärlek. Vi tänker kanske på att själva livet är en Guds gåva och ingen självklarhet. Men Simeons glädje går ännu djupare än så. Med trons ögon ser han att detta barn inte bara är en välsignelse för sina föräldrar och släktingar. Detta barn är en välsignelse för alla

människor genom alla tider.

Alla människor som dött genom världshistorien, från Abel och framåt; alla synder som begåtts, från Evas tvekan inför Satans ifrågasättande av Guds kärlek och framåt; all sorg och alla tårar – här är Guds lösning. Den ende som kan besegra döden. Den ende som kan bryta syndens makt. Den ende som kan torka alla tårar och ge sann tröst till alla sörjande. Den ende som vi vet aldrig kommer att överge oss, eller tröttna på att förlåta oss. Simeon har sett Guds frälsning. Simeon har sett Jesus Kristus.

Jesus liknas ofta vid ett ljus. Den här tiden på året är ljusets värde extra tydligt för oss. Mörkret kryper närmare, äter sig in i våra hus och lägenheter och försöker förtära det lilla ljus som finns kvar. Vi vaknar i mörker. Vi

lever i mörker. Vi går och lägger oss i ett kompakt mörker. Men Simeon har sett ett ljus som Gud själv har installerat. Ett ljus som hotas av mörkrets makter, av djävulen som inte vill att vi ska se något, som vill att vi ska gå vilse i mörkret och irra oss bort från ljuset. Ljuset måste kämpa mot vårt eget inre mörker, vår ovilja att böja oss inför bibelordet, våra tvivel och vår stolthet, vår brist på engagemang och vår själviskhet. Men aposteln Johannes skriver: ”Ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det” (Joh 1:5). Mörkret kan inte besegra ljuset. Djävulen kan inte besegra Jesus, för han är det ljus som skulle uppenbaras för både judar och hedningar.

Ljuset är viktigt av flera orsaker. Först och främst är det naturligtvis så att utan ljus finns

Den ende som kan besegra döden. Den ende som kan bryta syndens makt. Den ende som kan torka alla tårar och ge sann tröst till alla sörjande. Den ende som vi vet aldrig kommer att överge oss, eller tröttna på att förlåta oss. Simeon har sett Guds frälsning. Simeon har sett Jesus Kristus.

det överhuvudtaget inget liv. Inte heller skulle det finnas någon skapelse utan en skapare, och aposteln Johannes säger om Jesus: ”Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till” (Joh 1:3). Dessutom är ljuset viktigt för vår orientering. Om du någon gång varit med om att köra bil när batteriet slutat fungera och strålkastarna sakta tappar all strålkraft vet du vad jag menar. Nyss var det inget problem att köra 90 eller 100 km/tim, men nu kan det vara helt omöjligt att köra överhuvudtaget. Ljuset är nödvändigt. Simeon vet detta. Jesus kom till världen också för att vägleda människor på deras resa genom livet. Jesu ord ger oss en vägbeskrivning och förklarar hur vi ska hitta hem till himmelen. Psalmisten förtydligar: ”Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig” (Ps 119:105).

Profetissan Hanna, som troget är på plats i templet varje dag för att tacka Gud för Hans stora nåd, har denna dag särskild anledning att tacka. Ljuset som ska vägleda både hedningar och judar har blivit uppenbarat, och hon får själv se Guds frälsning. Hon som ständigt påmint människor om Guds godhet och kärlek, får denna dag peka på Jesusbarnet och förklara

att de som väntade på att bli räddade, de som längtade efter att få se Guds frälsningsplan ta sin början nu inte behöver vänta och längta längre.

Du behöver inte heller vänta eller hoppas på något som ska komma. Du kanske känner dig trängd av den utbredda Gudsförnekelsen omkring dig, som en resenär eller skidåkare som fastnat i en lavin och känner hur luften och livet sakta pressas ur honom. Du kanske undrar var du ska hitta kraft att leva som kristen i en fallen värld, eller om det verkligen är någon idé att tjäna i Kristi kyrka på jorden. Men du behöver inte vänta på räddning, eller ny kraft, hopp eller mod. Guds frälsning är redan här. Simeon höll den i sina armar för drygt 2000 år sedan, tackade Gud och sa:

*”Herre, nu låter du din tjänare
sluta sina dagar i frid,
så som du har lovat.*

*Ty mina ögon har sett din frälsning,
som du har berett att skådas av alla folk,
ett ljus som skall uppenbaras för hedningarna
och en härlighet för ditt folk Israel.”*

Peter Öman

Mycket att tacka för!

Under vår snart 40-åriga historia i LBK har vi lärt känna flera av presidenterna i Wisconsin-synoden. De har lagt mycket möda och kraft på vår lilla kyrka här i Sverige. Oscar Nauman var president vid kyrkans bildande och efterträddes ganska snart av Carl Mischke som besökte oss vid flera tillfällen. Idag heter WELS' president Mark Schroeder. Han skriver regelbundet själavårdande artiklar i WELS' kyrkotidning Forward in Christ. Här nedan följer Oscar Naumans julkhälsning till vår kyrka från 1975 och Mark Schroeders påminnelse om allt vi har att tacka för från 2012 (något bearbetat).

Julbudskapet

(Oscar Nauman 1975)

Var kan man finna frid och trygghet i våra dagar? Svaret är mycket enkelt. Vi finner det inte hos människor eller bland människor. Syndiga varelser kan inte åstadkomma vad en syndig värld mest av allt behöver. Sann och verklig frid som ger ro i själen kan bara komma från Honom som ensam kan lyfta av den börda som kommer av synden.

Detta gjorde vår nådige Gud för oss genom att sända sin Son till att vara både vår Fridsfurste och Lammet som tar bort världens synd. Därför kan bara en syndare som inser sitt fördömda tillstånd verkligen omfatta och värdesätta julevangeliet. Evangeliet om Jesus ger frid, för han är den ende som kommit för att frälsa sitt folk från deras synder.

Hela Skriften talar om honom som vår Frälsare och Fridsfurste. "Men när tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stod under lagen så att vi skulle få söners rätt" (Gal. 4:4,5). "Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott åt oss försoningens ord... Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud" (2 Kor. 5:19,21). Därför att Gud både planlagt och fullbordat vår återlösning "har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus" (Rom. 5:1).

Julen och dess budskap från Guds heliga Ord ger oss en trygghet och frid som ingen fiende eller kaotisk värld kan ta ifrån oss. För oss är ängelns budskap inte bara ett löfte, det är ett fullbordat faktum. "Var inte förskräckta! Se jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket. Ty idag har en

Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren" (Luk. 2:10-11).

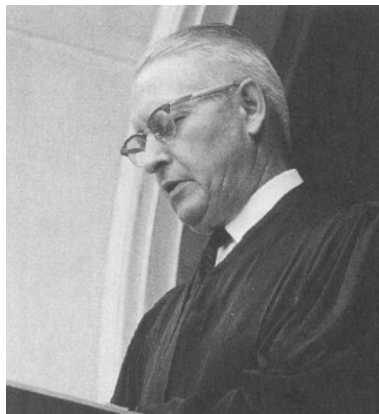
När vi vet att Gud har berett frid åt oss och hela världen genom Kristus, har vi i Honom en ständig tillflykt och kraftkälla. I vissheten om att Herren, härskarornas Gud, är med oss, att den Gud som förlät Jakob också har förlåtit oss, kan vi trygga vila under Hans faderliga beskydd och med Paulus säga: "Allt förmår jag i honom som ger mig kraft" (Fil. 4:13). Hur underbart tar inte Gud hand om sina barn!

Friden på jorden är inte bara tänkt för oss. Gud vill att varje själ ska äga denna frid. Den glada nyheten om Kristus, om frid på jorden genom alla människors Frälsare, är Hans fridsbudskap till alla. Herdarna i Betlehem fick höra om Frälsarens födelse genom en ängel från himmelen. Därefter fick världen höra det av dem som genom Guds nåd funnit barnet Jesus och tillbett honom. Du och jag tillber också vid hans Sons krubba bara tack vare Guds nåd. Vi får denna jul inta änglarnas och herdarnas plats. Vilken stor och underbar kallelse!

Vi vet att det budskap vi förkunnar för världen är en Guds kraft till frälsning. Då borde det viktigaste av allt för oss i livet vara att förkunna Kristus och hans återlösning. Endast detta budskap kan ge frid på jorden. Endast detta skänker Guds villkorlösa förlåtelse åt alla människor var de än befinner sig.

Må vi som blivit så rikligt välsignade av Gud och vår Frälsare frikostigt dela med oss av Hans förlåtelse och frid åt alla våra medmänniskor. Genom vårt trofasta vittnesbörd ska Guds Helige Ande föra fler återlösta själar till Hans kyrka. Dessa ska tillsammans med den himmelska härskaran sjunga: "Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor hans välbehag" (Luk. 2:14).

Oscar Nauman,
president vid LBKs
bildande.

Mark Schroeder,
WELS' nuvarande
president.

Har gåvan kommit fram och tagits emot?

(Mark Schroeder 2012)

Det har kanske hänt dig också att du vid ett speciellt tillfälle ville visa en person kärlek och omtanke med en gåva. Du valde gåvan med eftertanke. Du övervägde kostnaden och kom fram till att du ville offra något för den här personen. Du tog hem gåvan och slog in den, lade i ett kort med några väl valda ord och skickade iväg paketet så det skulle komma fram i tid.

Tiden gick och du hörde – ingenting. Inget telefonsamtal, så att du fick veta om gåvan kommit fram, inget tackkort, inte ens ett kort e-mail som svar.

Då uppstod den känsliga frågan: Kom presenten på avvägar eller hade personen helt enkelt inte lust att tacka? Ska jag ringa och fråga om den kom fram eller vänta på att tacket kommer förr eller senare?

Vår nåderike Gud, givaren av allt gott, öser över oss välsignelser och ny nåd varje morgon. Både andliga och lekamliga välsignelser kommer till oss endast genom Guds nåd och kärlek. De kommer i överflödande mått, långt mer än vi kan be om eller tänka oss. Dagligen påminner han oss syndare om att vi har full och fri förlåtelse i Kristus. Han slutar aldrig att tala till oss genom sitt livgivande ord och sakramenten, styrka vår tro och rusta oss för tjänst. Han ger oss ständigt glädje mitt i sorgen, hopp när vi är i fara eller förtvivlan och frihet från syndens makt

även när Satan försöker förslava oss genom sin makt och dragningskraft.

Utöver andliga välsignelser ger Gud oss glädje i livet genom att välsigna oss med familj och vänner. Han låter oss få mat på bordet och kläder i garderoben. Han ger oss arbete för att kunna försörja familjen - eller också uppmunt- rar han oss när vi är arbetslösa och får kämpa. Ibland ger han hälsa och trygghet, ibland använder han sjukdom och bedrävelse för att dra oss närmare sig.

Vilken gåvan än är kommer den från Gud som har förberett den med kärlek och omtanke för vårt timliga och eviga bästa. På vår Tacksägelsedag (I USA firas en särskild "Thanksgiving Day" i november) har vi och våra familjer beretts en särskild högtidsdag då vi får tacka Gud för de många gåvor som han så rikligt ger oss dag för dag, och nu i juletid tackar vi särskilt för den största av alla gåvor: frälsningen genom Jesus Kristus.

Det är inte så att Gud på något sätt behöver vårt tack. Vi behöver tacka honom, varje dag, i allt vi gör. Martin Luther säger det så bra: "Eftersom Gud ger oss allt vi äger och dessutom uppehåller och bevarar allt i himlen och på jorden, blir slutsatsen att vi är skyldiga att oavlatligt älska, lova och tacka honom och tjäna honom av hela vårt hjärta" (Stora katekesen II, 19).

Det kristna hemmet

ETT AV DE VACKRASTE orden i vårt språk är ordet "hem". Den unge mannen och hans kvinna ser med förväntan fram emot att få bilda ett hem tillsammans. Hemmet är en plats där barnen känner sig trygga. Den kände engelske predikanten Charles Haddon Spurgeon har beskrivit hemmet så här: "Ordet hem har alltid varit poesi för mig. Ordet ringer som det vackraste klockspel inför ett bröllop, fast ännu sötare och ännu mjukare. Det har ingen betydelse om hemmet är en liten stuga eller stort gods. Ett hem är ett hem och det finns ingen bättre plats här på jorden."

Vi firar andra söndagen efter Trettondagen som hemmets söndag. Texterna om bröllopet i Kana, kvinnan vid Sykars brunn och Sackeus visar att hemmet är en plats där det också kan uppstå problem. Men vi vet att hemmet är en gudomlig institution skapad av Herren Gud själv när han fördesamman Adam och Eva i paradiset. Och det är hans vilja att hemmet ska bestå ännu i denna yttersta tid. Gud uppenbarade sig själv genom sin Son vid bröllopet i Kana och lät hemmet där vara med om hans första under. I Betania var han en trogen gäst hemma hos Marta och Maria. Han gjorde en oförglömlig visit hos Sackeus och hemma hos Matteus åt han tillsammans med publikaner och syndare.

Det är Kristi närvaro som gör hemmet kristet. Han är huvudet i det kristna hemmet där man lyssnar till evangeliet och älskar och respekterar Guds ord. Kristus bor där med alla sina välsignelser. Även det kristna hemmet kan drabbas av sorger och bedrävelser. Synden

söker sig in även i kristna hem. Satan är inte överksam utan vill störa och förstöra friden. Men i det hem där Ordet ljuder, där evangeliet läses och sjunges, där måste denne starke fiende fly.

Föräldrar i hemmet

Bibeln har mycket att säga till föräldrarna i ett hem. Och de föräldrar som vill vara kristna söker sin vägledning från Herren och hans ord. Enligt Guds ord är mannen den som är ansvarig för familjens försörjning och skyldig att inte bara se till sig själv utan till hela familjens bästa. När en far överger hemmet kan det få ödesdigra konsekvenser. Gud säger i sin visdom att en far ska vara herre i sitt hus.

Att hustrun ska underordna sig mannen är inte populärt att säga i Sverige år 2012. Det är otidsenligt, gammalt, förlegat, mossigt, ja, orden räcker inte till. Men Bibeln säger: *Ni hustrur, underordna er Herren* (Ef. 5:22). Petrus framhåller Abrahams hustru Sara som ett exempel för alla kvinnor i alla tider. Sara var lydig Abraham och kallade honom herre, skriver Petrus i 1 Petr. 3:6. Vi kan kanske föreställa oss Sara som fick lämna sitt land och sina släktingar för att sen aldrig se dem igen.

Å andra sidan får kvinnan aldrig förtryckas, aldrig vara som en slav i huset. Mannen och kvinnan ska tillsammans ta sig an sina uppgifter i kärlek och ansvar till varandra. Mannen ska älska sin hustru "som Kristus har älskat församlingen" (Ef. 5:25). Vad gjorde Kristus med församlingen? Han gav sitt liv för den!

Barnen i hemmet

En av orsakerna till att Gud instiftade äktenskapet var att barn skulle komma till världen. Vi läser i Första Mosebok: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden" (1:28). Föräldrar ser barn som en gåva från Gud. De ska föra arvet vidare. Paulus skriver inte bara om hur föräldrarna ska förhålla sig till varandra utan också hur barnen ska se på sina föräldrar. "Hedra din far och mor. Detta är det första bud som har ett löfte: för att det ska gå dig väl och du ska leva länge på jorden" (Ef. 6:2-3).

I första brevet till Timoteus skriver Paulus: "Men om en änka har barn eller barnbarn, ska dessa först och främst lära sig att visa vördnad för sin egen familj och så ge tillbaka vad de är skyldiga sina föräldrar" (1 Tim 5:4). Att visa föräldrar ära och respekt är en välsignelse både för barnen och föräldrarna.

Jesus själv växte upp som andra barn, även om Bibeln inte säger så mycket om hans barndom. Lukas skriver att han underordnade sig sina föräldrar. Senare i sitt liv, under sitt svåra lidande, glömde han inte sin mor Maria. Han uppmanade Johannes att ta hand om henne för en tryggad ålderdom.

Josef är ett annat exempel från Bibeln. Han var noga med att ge både sin far och sina bröder det bästa Egypten hade att erbjuda. Han hade själv blivit välsignad och lät detta tjäna sin far och sina bröder.

Skriften varnar för att överge och se ner på sina föräldrar. Salomo skriver: "Den som ger sin far en hånfull blick och vägrar lyda sin mor, hans ögon skall korparna vid

bäcken hacka ut och örnen s unga äta upp" (Ords. 30:17).

Bedrövelser i hemmet

Även om det kristna hemmet är ett lyckligt hem kan det drabbas av både bedrövelser och svårigheter. En kristen är inte befriad från lidande och bekymmer i detta livet. Konsekvenserna av syndafallet bär vi alla inom oss. När de första människorna föll i synd sa Gud till Eva: "Jag ska göra din möda stor när du blir havande. Med smärta ska du föda dina barn. Till din man ska din lust vara, och han ska råda över dig" (1 Mos. 3:16-17).

Därför får vi inte tappa modet när sjukdom och nöd drabbar våra hem, när våra barn syns glida bort eller om arbetslöshet drabbar oss. Johannes säger: "Detta har jag talat till er, för att ni ska ha frid i mig. I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen" (Joh. 16:33). "Mina älskade, var inte förvånade över den eld som ni måste gå igenom till er prövning, som om det hände er något oväntat", skriver Petrus (1 Petr. 4:12). Vi ska alltid komma ihåg att den sorg och smärta som drabbar oss har den avsikten att vi ska bli räddade och frälsta. Herren sänder prövningar i våra liv inte för att straffa utan för att leda oss på den rätta vägen till himmelen. "Gläd er därför, om ni nu en kort tid måste utstå prövningar av olika slag. Äktheten i er tro är långt värdefullare än guld som är förgängligt, fastän det håller provet i eld, och den tron ska visa sig bli till lov, pris och ära, när Jesus Kristus uppenbarar sig" (1 Petr. 1:6-7).

Det märkliga med prövningar är att de för både barn och föräldrar närmare varandra. Överflöd och rikedom har en benägenhet att öka egoism och egensinnighet och

dra oss bort från Guds ord och en rätt omsorg om hemmet.

En dag ska vi tacka Gud för de svårigheter han låtit komma över oss och våra hem. Hebreerbrevets författare skriver: "För stunden tycks ingen tuktan vara till glädje utan till sorg, men för dem som

fostrats genom tuktan ger den längre fram frid och rättfärdighet som frukt" (Hebr. 12:11). I himmelen ska vi förstå varför vår väg inte alltid varit så rak.

Hemmet – en förebild för vårt himmelska hem

En sanning som Bibeln vill få oss att förstå är att vi bara är gäster och främlingar i den här världen. Vårt liv på jorden är en tillfällig del av vårt liv. Det jordiska hemmet kan synas gå i spillror när våra nära och kära insomnat. I världen säger man "går bort", men vi kristna säger "får flytta hem".

När Farao frågade Jakob hur gammal han var svarade han: "Min vandringstid har varat i etthundratrettio år. Få och svåra har mina

levnadsår varit. De når inte upp till mina förfäders levnadsår under deras vandringstid" (1 Mos. 47:9). Petrus skriver: "Mina älskade, jag uppmanar er som främlingar och gäster att hålla er borta från de köttsliga begären som för krig mot själen" (1 Petr. 2:11). Hebreerbrevets författare betonar: "Här har vi inte någon stad som består, men vi söker den stad som ska komma" (Hebr. 13:14).

En kristen vet att det jordiska en gång ska försvinna. Hyddan som står för tillfällighet ska brytas ner och ersättas med en kropp som inte är bräcklig av sjukdomar och brister. Därför får vi under alla svårigheter inte tappa tron på honom som säger: "I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er?" (Joh. 14:2).

Vi får inte glömma att tacka för vårt hem, både vårt jordiska och vårt himmelska. Under bräckligheten här ser vi fram emot det hem där inga hårda ord, inget kiv, inga sorger, inga bedrövelser finns. Ty Gud själv ska där torka bort alla tårar. Jämmerdalen är borta. Frälsaren säger: Kom, för allt är färdigt.

Jag är en gäst och främling som mina fäder här.

Mitt hem är ej på jorden, nej ovan skyn det är.

Där uppe bor min Fader i härlighet och ljus; där ville jag ock vara uti min Faders hus.

Hem, hem, mitt kära hem.

Ej finns en plats på jorden så skön som du, mitt hem!

Ingvar Adriansson

Kan man bilda en ny kyrka?

Man måste skilja mellan en ny kyrka och en ny kyrkoorganisation. När Martin Luther tvingades bryta med den romersk-katolska kyrkan och därför anklagades av denna kyrkas företrädare för att ha skapat en ny kyrka, svarade han bl.a.:

Vi har förblivit trogna den gamla kyrkan, det är ni som har avfallit från oss. Vi har det dop som Kristus instiftat. Vi har altarets heliga sakrament just så som Kristus själv instiftat det. Vi undervisar och predikar i enlighet med Guds rena ord och lägger inte till några nya egna människoläror. Vi förblir trogna det gamla Guds ord, som den gamla kyrkan hade. Därför smädar papisterna Kristus själv, apostlarna och hela kristenheten, när de kallar oss en ny kyrka. Den heliga kyrkan kan och får inte tåla falsk lära. Den måste lära bara det som är heligt och sant, d.v.s. endast Guds ord.

Där den lär lögn, är den avgudisk och djävulens horiska kyrka (ur Wider Hans Worst, 1541).

Man kan rent sakligt och vetenskapligt konstatera att den religiösa gemenskapen (communio in sacris) enligt Bibeln förutsätter enhet i den bibliska läran. En läropluralistisk kyrka, d.v.s. en kyrka utan lärotukt, är, enligt Nya testamentet, ingen rätt kyrka. Om en viss kyrkoorganisation inte rättar sig efter Bibeln utan - trots de bekännelsetrogna protester och förmaningar - tolererar obibliska ting, har den upphört att vara kyrka i biblisk mening. Den har blivit en sekt (= avsöndrad från Guds ord) och måste överges av dem som utgör den rätta kyrkan (Matt. 7:15, Rom. 16:17). Kyrkan är ju de som förblir i Kristi ord (Joh. 8:31), inte en viss kyrkoorganisation oberoende av bibeltrohet.

En kristen är kallad att företräda och praktisera religiös gemenskap endast med sådana kyrkoorganisationer, som i allt bygger på »apostlarnas och profeternas grundval, där hörnstenen är Kristus Jesus själv» (Ef 2:20). Irrlära, som tillfälligt uppkommer, förvandlar inte en bibeltrogen kyrka till en irrlärlig och falsk. Men om irrläran inte blir föremål för biblisk lärotukt utan tillåts inom kyrkoorganisationen, har den blivit en irrlärlig eller falsk kyrka, som måste överges.

Den som vill ha en grundlig framställning av den bibliska och lutherska läran om kyrkan, hänvisas till C. F. W. Walthers utomordentliga bok *Kirche und Amt* (Jubiläums-Ausgabe, Zwickau i. Sachsen, 1911).

SE (Ur Biblicum 4-5, 1977)

Guds Ord och nåd är som
en regnskur som inte
återvänder dit där den
har varit.

Och ni tyskar får inte
tänka att ni har det
för alltid.

För otacksamhet
och förakt kommer
inte att få det att hålla
sig kvar.

Martin Luther

Hans Ahlskog har gjort en aktuell genomgång av buden som vi avser att publicera i Bibel och Bekännelse med början i detta nummer.

Ahlskog är ekonomie magister och även kallad att vara kantor och lärare i S:t Johannes ev. luth. församling i Vasa.

FÖRSTA BUDET

Jag är Herren, din Gud. Du skall inte ha andra gudar.

Är det så? Vad innebär det egentligen att ha en gud? Låt oss damma av Martin Luthers lilla katekes, som kanske har samlat damm sedan söndagsskoltiden, och se efter vad det står där:

Vad är det? Vi skall frukta och älska Gud över allting och förtrösta på honom allena.

Så läser vi i Lilla katekesen. I Stora katekesen utvecklar reformatorn detta ytterligare och förklarar:

En Gud kallas det, som man väntar sig allt gott av och som man i all nöd tager sin tillflykt till. Att hava en Gud är alltså ingenting annat än att av hjärtat förtrösta och tro på honom, såsom jag ofta har sagt, att allenast hjärtats förtröstan och tro gör både Gud och avgud.

Vem eller vad är det som vi förtröstar på när vi hamnar i nöd? Hoppas vi att våra vänner hjälper oss, att de kan bistå oss vilken nöd vi än hamnar i?

Kanske vi litar på vår goda ekonomi, vår säkra inkomstkälla eller det faktum att vi är skuldfria i monetärt motto. Kanske tycker vi att vi är så duktiga att vi nog kan förvärva vårt levebröd vilka förhållanden som än möter oss. Allt detta är pur avgudadyrkan.

Förbannad är den man som förtröstar på människor, men välsignad är den man som förtröstar på

Herren, säger Gud genom profeten Jeremia (Jer 17:5, 7).

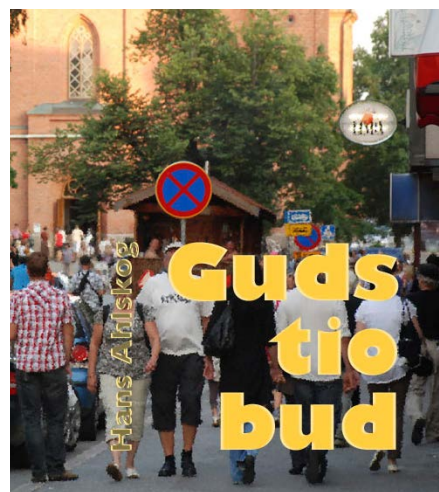
Ingen människa har sådana resurser att hon kan bistå oss i all nöd. Svår sjukdom eller krig gör den starkaste vän hjälplös.

Inte heller ska vi förtrösta på vår egen förmåga i jordiska ting. Ofta går vi och vänder våra slantar, om inte i händerna så åtminstone i huvudet. ”Hur ska det gå för mig?”, ”Varifrån ska jag få pengar?”, frågar vi oss utan att inse hur inkrökta i oss själva vi är. Jesus har något att säga oss klenetrogna:

Gör er inte bekymmer för ert liv, vad ni ska äta eller dricka, inte heller för er kropp, vad ni skall klä er med. Är inte livet mer än maten och kroppen mer än kläderna? (Matt 6:31)

I bergspredikan undervisar Jesus de sina om att inte göra sig bekymmer för mat, dryck och kläder. *Efter detta söker hedningarna*, säger han (v. 32), *men er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta*. Detta ska vara vår stora tröst, att Gud vet vad vi behöver innan vi ber om det (Matt 6:8). Vi ska akta oss för ett hedniskt jagande efter jordisk egenhet. Vi ska likaså inte stirra oss blinda på våra egna tomma händer. Varför då? Jo, för den hemska sanningens skull att det är avgudadyrkan.

Det är i detta sammanhang som

Guds tio bud blev genom Martin Luthers lilla katekes våra förfäders värdegrund. Men har de någon aktualitet i dagens värld? Gäller de oss?

Jesus påminner oss om den viktiga sanningen att vi inte kan tjäna två herrar: *Ni kan inte tjäna både Gud och mammon (v. 24)*. Därför, säger Jesus: *Gör er inte bekymmer för ert liv, vad ni skall äta eller dricka, inte heller för er kropp, vad ni skall klä er med. Är inte livet mer än maten och kroppen mer än kläderna?*

I Andra Kungaboken kan vi läsa om hur Ahasja blev mycket sjuk. Han började svikta i hoppet om räddning från denna sjukdom och sände en budbärare för att fråga Baal-Sebub, guden i Ekron, om han skulle bli frisk. Gud sände profeten Elia att möta denna budbärare med den rannsakande frågan:

Är det därför att det inte finns någon Gud i Israel som ni går och frågar Baal-Sebub, guden i Ekron?

Israels kung var i nöd och vände sig till fel adress. Han bröt mot det förnämsta budet och förtröstade inte på Israels Gud. Vi, som har del av samma fallna natur som denna kung, löper också risk att vända oss till avgudar när vi är i nöd. Det är så lätt hänt att vända sig till mammon när vi hamnar i trångmål. Vi löper risk att beblanda oss i hedningarnas avgudadyrkan. Luther skriver i Stora katekesen:

Det, varvid du fäster ditt hjärta och varpå du förlitar dig, är, säger jag, i verkligheten din Gud.

Varför finns det fyra evangelier?

Varför finns det fyra evangelier? Skulle det inte räcka med ett?

Evangelierna återger de viktigaste händelserna i världshistorien. Det är viktigt att veta exakt vad som hände. Evangelierna berättar hur Gud återlöste världen genom sin Söns död och uppståndelse. När man tänker på de eviga konsekvenserna är det ett budskap som knappast kan upprepas för ofta. När man hör detaljerna fyra gånger ur fyra olika perspektiv understryks händelsernas tillförlitlighet och vissheten om det som skedde för vår frälsning. Men det finns andra skäl också.

Du kanske undrar om Jesus uppfyllde Gamla testamentets profetior och löften. Då är Matteus evangeliet för dig. Matteus visar genom hela sitt evangelium, men speciellt i början och slutet, hur Jesus uppfyllde den ena profetian efter den andra. Jesus var ättling till Abraham och David. Han föddes av en jungfru i den lilla staden Betlehem, precis som profeterna förutsagt. Han drev ut onda andar och botade sjuka. Han talade i liknelser. Han red in i Jerusalem på ett åsnefö. Hans lärjungar övergav honom och flydde. Han förråddes för 30 silverpengar. Han gisslades. Han blev korsfäst mellan två rövare. Han begravdes i en rik mans grav. Alla dessa detaljer och många fler har förutsagts i Gamla testamentet. Kan det finnas några tvivel? Jesus är den utlovade Messias.

Eller undrar du kanske om under kan ske och om Jesus verkligen gjorde under? Då är Markus evangeliet för dig. Markus berättar om under som visar Jesu makt över naturens krafter, över onda andar, över sjukdom och t.o.m. över döden. Alla ingående detaljer som Markus tar med när han skriver om sådana under och andra händelser i Jesu liv bekräftar att det han skrev verkligen har hänt. Du kan

vara helt säker. Jesus är Guds allsmäktige Son som blev människa för att återlösa dig.

Undrar du om berättelserna om Jesus är sanna? Ifrågasätter du att Jesus verkligen har funnits och sagt och gjort allt som Bibeln säger att han gjorde? Lukas är i sitt evangelium noga med att sätta in händelserna i Jesu liv i deras historiska sammanhang. Lukas intervjuade ögonvittnen och sökte efter nedteckningar för att vara säker på att allt han berättade var riktigt. Du kan lita på att allt är sant. Det Lukas skrivit är tillförlitlig, bestyrkt historia. Undrar du ibland om Gud älskar dig, om Jesus verkligen levde och dog för dig? Lukas betonar att Jesus kom för att vara alla människors Frälsare, oberoende av kön, ras, kultur, nationalitet eller social ställning. Jesus kom för att ”uppsöka och frälsa det som var förlorat” (Lukas 19:10). Det betyder att han kom för att frälsa DIG.

Det finns de som idag ifrågasätter om Jesus verkligen är Guds Son. De säger att han kanske bara var en god människa som dog en tragisk död. Vad svarar du på det? Hänvisa till Johannes evangelium, som från början till slut och på många olika sätt visar att Jesus är sann Gud som blev människa för att frälsa oss från synd. Eller vad säger du till dem som menar att du måste förtjäna himlen genom dina gärningar? Än en gång kan du hänvisa till Johannesevangeliet som gång på gång framhåller att vi har förlåtelse och liv uteslutande genom att tro på Jesus.

Det är underbart att Gud har gett oss fyra porträtt av Frälsaren, fyra porträtt som är målade av fyra olika individer, för fyra olika mottagare, för fyra olika ändamål. Det är uppenbart att vi behöver dem alla.

Ur Four Portraits of the One Savior av Mark J. Lenz 2012

Julkonserten

En människa ser det som är för ögonen, men HERREN ser till hjärtat.

1 Samuelsboken 16:7

”Hela vår julkonsert blir förstörd!” klagade Jenny för sin mamma.

”Vad är det som har hänt? Du som sett fram emot att få sjunga i kören så länge!”

”Ja, ända till idag... Mamma, visst minns du att jag berättade att vi skulle gå in två och två? Idag frågade körledaren mig om jag kunde gå med Veronika, trots att jag och Judit redan hade bestämt att vi skulle gå tillsammans.”

”Men Jenny, oavsett om du går bredvid Judit eller inte, så kommer ni knappt att kunna prata med varandra den kvällen”, påpekade mamma.

”Jag vet! Det är bara det att Veronika är så annorlunda... Alla retar henne för att hon uppför sig konstigt.”

”Tror du inte att det finns någon hon gärna skulle vilja gå bredvid?” frågade mamma.

Jenny skakade på huvudet. ”Körledaren tänkte antagligen att jag skulle vara snäll med henne.”

”Men det vill du alltså inte?”

”Åh, mamma! Varför är det alltid jag som måste ge mig? Jag har faktiskt också känslor!”

Jennys känslor är inte unika på något sätt. Hon ville bli sedd tillsammans med de barn som alla tyckte om. Hon var rädd att bli uppfattad som konstig om hon gick bredvid flickan som ofta blev retad.

Tänk vad bra det är att Jesus inte ser på oss som vi ser på andra. Det är inte vårt utseende eller vår intelligens som gör att han älskar oss. Han älskar oss trots alla dumma saker vi gjort,

och har till och med befriat oss från alla våra synder. På utsidan verkade Veronika kanske lite annorlunda jämfört med de andra barnen, men Jesus kan se rätt in i våra hjärtan. Ett troende hjärta är mycket vackrare än ett vackert ansikte!

Vi människor kan inte titta in i varandras hjärtan, men vi kan lära oss mycket av hur Jesus ser på oss. Även om en människa ler, kan Jesus se att personen är ensam eller ledsen och framför allt om där finns ett behov av en kärleksfull frälsare. Jennys mamma påminde sin dotter om att Jesus inte har något annat än favoriter. För honom är alla speciella och han vill att vi ska behandla andra som han behandlar oss.

Dagen därpå berättade Jenny för körledaren att hon ville gå bredvid Veronika under julkonserten. Efter körövningen träffades flickorna i korridoren.

”Jenny!” sa Veronika. ”Tack för att du gick med mig under övningen idag. Jag var så rädd att jag skulle behöva gå ensam igen.”

”Jag vet, Veronika”, sa Jenny och log. ”Jag tycker inte heller om att hamna utanför. Kom så följs vi åt till nästa lektion.”

Käre Jesus, förlåt oss för alla gånger vi varit ovänliga mot människor som blir retade och inte har så många vänner. Hjälp oss att älska dem på samma sätt som du har älskat oss. Amen.

Ur ”A few minutes with Jesus”
av Joslyn Moldstad

Kyrkhelg i Ljungby

För fjärde året i rad anordnade församlingen i Ljungby ett Allhelgonaläger. Ett åttiototal personer fick vara med om en mycket givande helg i Markuskyrkan.

I år hade vi förmånen att få besök från en systerkyrka i Finland, S:t Johannes församling i Vasaområdet. Hans Ahlskog med fru Mia gästade oss för första gången. Hans hade bibelstudium med ungdomarna på fredagskvällen och tog upp vad som menas med helgon. Vem kan egentligen kallas för ett helgon?

På lördagen gav Hans en mycket gedigen och grundlig undervisning om vikten av att hålla fast vid beaktelsen i dubbelföredraget "Behovet av en trosbekännelse". Alvar Svenson betonade i sitt föredrag "Den kristna gemenskapen" hur mycket gemenskapen med våra systerkyrkor betyder. Den är ett ämne för stor tacksamhet till Gud.

På lördagskvällen sjöng vi lärsånger under Hans Ahlskogs ledning. Det var en programpunkt som blev mycket uppskattad.

Hans predikade även vid söndagens högmässa. Temat var saligprisningarna i Jesu Bergspredikan. Predikan avslutades så här:

All sann kristendom förföljs. Men detta skall inte bekymra oss. Snarare skall det bekymra oss om människor alltid talar väl om oss. Då kan vi verkligen fundera om vårt salt har mist sin sälta. Om vi smyger med vår kristna tro för att inte stöta oss med någon. Skäms vi för Jesus? Skäms vi för korset?

Vi får pröva oss själva och be Gud om förlåtelse där vi underlåtit att vandra i hans sanning. Och så får vi igen ta på oss vårt kors, gå ut med att vi är kristna, att vi bekänner oss till Jesus, att vi tror på Bibeln. Och så får vi, som alla kristna i alla tider, ta emot det hån och den förföljelse som tillhör Guds barn här i världen. Och vi kan med glädje gå det till mötes. För det betyder någonting. Det betyder att jag är Guds barn, att jag har något som väntar mig i himlen. Gläd er och jubla, ty er lön är stor i himlen.

Besöket från Finland och den fina gemenskap som präglade dagarna i Markuskyrkan lyste verkligen upp i novembermörkret. Tack alla för er insats!

Lars Gunnarsson

Kommande händelser 2013

- Barnläger i Västerås 23-24 februari
- Skidläger i Kåbdalis 20-24 mars
- Bibelhelg Jylland, Danmark 23-24 mars
- Biblicum dagar i Norrköping 12-14 april
- KELK-Europa i Bulgarien 6-9/6
- Sommarläger på Hjälmargården 10-14 juli
- Allhelgonaläger Ljungby 2-3 november

Kommentar från en läsare

Det bästa jag hört och läst! Jag menar Hans Ahlsgogs predikan vid LBKs kyrkokonferens på Hjälmgården 2012 som också finns att läsa i BoB nr 4, 2012, s. 10-12.

Ahlsgog visade hur Noa, Abraham, Isak, Jakob och David var drinkare, lögnare, mördare och äktenskapsbrytare. Ändå säger Gud att de är rättfärdiga. Han säger t.ex. om David:

"Han höll mina bud och följde mig av hela sitt hjärta så att han endast gjorde det som var rätt i mina ögon" (1 Kung. 14:8). "Gud har inte tappat minnet. Men han kommer ihåg sitt förbund. Guds nya förbund består

i detta: *Jag skall i nåd förlåta dem deras missgärningar, och deras synder skall jag aldrig mer komma ihåg* (Hebr. 8:12)."

Vi ska vara glada och se med trons ögon hur Gud förlåter syndare. Vi är alla svaga syndare och kan falla många gånger. Och vi behöver möta varandra med kärlek i våra församlingar och se på varandra med Guds ögon, utan misstro.

Läs Ahlsgogs föredrag en gång till!

Bill Gunnarsson

HEMMA HOS HERREN

Dagny Johansson

Född 18 febr. 1918, död 18 sept. 2012

S:t Markus församling, Ljungby

Mor, farmor, mormor och svärmor
Gunvor, Tryggve och Ingvar med familjer

Saliga de som ifrån världens öden

Somnar i Jesu Kristi tro i döden!

Herren skall föra deras själ ur nöden

Hem till sin glädje.

Bibelkalender 2013

Kyrkoårets texter
Bibelläsningsplan
Andakter
Böner
Adresser
Pris endast 50:-

Beställ:
Ingvar Adriansson
Släntvägen 10
33135 Värnamo
in.adriansson@bredband.net
070-3938127

Ruth Webber

I nr 2 2012 berättade vi om Ruth Webber som förlöstes med kejsarsnitt i vecka 28 för att hon skulle kunna behandlas för sin nyupptäckta magcancer. Den 30/9 fick hon vid 24 års ålder flytta till sitt himmelska hem i lugn förtröstan på sin Frälsare.

Hennes svärfar David Webber skrev gripande och mycket uppbyggliga minnesord om henne. Den som vill läsa texten kan finna den genom att skriva "Pray for Ruth Webber" i sökrutan på facebook.

Frigiven

Den 8 september i år blev Yousef Nadarkhani, som vi berättade om i förra numret av BoB, frigiven ur fängelset i Iran och återförenad med sin familj.

Prenumeration

Prenumerationsavgiften höjs nästa år till 180:- som sätts in på bankgiro 306-7345.

Glöm inte ange namn, adress och pren. BoB!

Från utlandet:

Iban SE 07 9500 0099 6042 0227 3365
Bic NDEASESS

Guds kärlek avspeglas i hans gåva

*Så älskade Gud världen att han gav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.
(Joh. 3:16)*

FÖDELSEDAGAR, JUL OCH BRÖLLOPSDAGAR är bara några av de speciella tillfällen då släktingar och vänner ger gåvor åt varandra. Gåvor är ofta uttryck för kärlek. De kan se väldigt olika ut. Vissa kanske är mycket värda medan andra kostar givaren väldigt lite. Eller också har den som ger gåvan lagt mycket tid och möda på att göra den själv.

Gud har gett oss den största av alla gåvor, sin egen älskade Son. Han gav den gåvan för att tillfredsställa det största behov vi människor har, behovet av en Frälsare från synd. Denna gåva gav vår himmelske Far åt oss för att infria ett löfte han gav våra första föräldrar Adam och Eva i Edens lustgård. Han sa till Satan: *Jag ska sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han ska krossa ditt huvud och du ska hugga honom i hälen* (1 Mos. 3:15).

Denna gåva var följden av Guds kärlek till den syndiga mänskligheten. Ingen från Adam och Eva till idag förtjänar en sådan gåva. Ändå visste Gud i sin kärlek att det var enda sättet att rädda en syndig och förlorad värld. Denna gåva var unik. Den kunde inte återupprepas. Den kunde inte kopieras.

Det finns ingen gåva som är mer personlig än gåvan Guds Son. Den passar för alla - spädbarn, småbarn, tonåringar, vuxna och pensionärer. Vi har alla brutit mot Guds lag på vårt eget onda sätt. Men *Jesu, hans Sons blod, renar oss från all synd* (1 Joh. 1:7).

De gåvor som vi människor ger går snart sönder, blir utslitna, förbrukas eller kasseras till förmån för andra saker. Men Guds gåva till oss är tidlös, tar aldrig slut, är alltid användbar. Det är bara Gud som i sin kärlek kunde ge - och gav - oss allt vi behöver för att bli räddade från synd och helvete.

En följd av att Gud har gett oss sin Son som gåva är att vi djupare begrundar och ännu mer uppskattar Guds kärlek. Genom att ge oss denna gåva har han visat oss vad kärlek handlar om.

Så älskade Gud världen all
att han gav den sin ende Son,
att var och en som på honom tror
ska ha ett evigt liv.

*Käre Fader, tack för den fullkomliga gåvan, din älskade Son. Gör så att hans offer fortsätter vara centrum för min tro och mitt hopp och min glädje.
Amen.*

Ur Meditations